

Workshop 'Millenium development goals (MDG 3) en VGV'

Door: *Ella de Voogd, Ministerie van Buitenlandse Zaken*

De tweede workshop tijdens de Zero Tolerance Day, 6 februari 2008, ging over de gestelde millennium doelen en dan met name over het derde doel: gelijkheid voor mannen en vrouwen waarvan VGV een onderdeel is. Tijdens de voorstelronde bleek dat de verwachting van veel deelnemers was meer te weten te komen over de stand van zaken in Nederland. Hoe ver is Nederland met de implementatie van dat derde doel en met name wat Nederland doet in de strijd tegen meisjesbesnijdenis. De spreekster was echter verbonden aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken en de workshop was er daarom dan ook op gericht een beeld te schetsen van de Nederlandse activiteiten *in* het buitenland.

Emancipatiebeleid is een van de speerpunten van drie ministers in het huidige kabinet: Koenders (Ontwikkelingssamenwerking), Verhagen (Buitenlandse Zaken) en Klink (Volksgezondheid). In 2000 zijn acht zogenaamde 'Millenium Development Goals' (MDG) vastgelegd die in 2015 behaald zouden moeten zijn. De derde doelstelling is gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Dit doel is opgedeeld in een aantal indicatoren, kleinere deeldoelstellingen. In 2005 is een onderzoek gedaan naar de vooruitgang van de MDG en daaruit bleek voor de derde peiler dat er nauwelijks tot geen vooruitgang geboekt is. Er moet namelijk niet alleen gekeken worden óf meisjes naar school gaan maar ook de manier waarop ze dan naar school gaan. Kwaliteit is ook van belang.

VGV valt volgens VWS en MinBuza onder kindermishandeling en valt dus beleidsmatig onder de noemer 'geweld'. Minister Koenders tekende op 30 juni 2007, in samenwerking met MinBuza, andere ministeries en een groot aantal NGO's de 'Schotland akkoorden' om de haalbaarheid van de millenniumdoelen te vergroten. De aanpak van geweld tegen vrouwen, vallend onder de derde MDG, valt ook onder dit akkoord. Daarvoor is 21 miljoen euro extra uitgetrokken. In het kader hiervan starten in 2008 vijf partnerlanden van Ontwikkelingssamenwerking met een programma ter 'ondersteuning bij de ontwikkeling en uitvoering van nationale actieplannen en het door de betrokken landen zelf aanpakken van culturele, religieuze en traditionele praktijken die geweld tegen vrouwen in stand houden.'¹ VGV valt onder die peiler van geweld tegen vrouwen en wordt als zodoende als onderdeel hierin meegenomen.

Momenteel worden in de volgende *partnerlanden* (!) door Nederland specifieke projecten tegen VGV uitgevoerd: Jemen, Ghana, Tanzania, Egypte, Burkino Faso, Mali en Ethiopië. Een land als Somalië staat hier, tot verbazing van een aantal mensen, niet bij. Mevrouw de Voogd legt uit dat het gaat om partnerlanden (en dat zijn lang niet alle landen)

¹ www.hetakkoordvanschotland.nl

en de keuze voor een bepaald land hangt niet louter af van de mate van armoede of de behoefte aan hulp. Dit hangt samen met politieke redenen en preferenties. In deze landen dragen de ambassades zorg voor het 'monitoren' van deze projecten. Projecten worden vaak uitgevoerd in samenwerking met de UN en WHO.

Er wordt gevraagd hoe men eventueel aan fondsen zou kunnen komen ter ondersteuning van projecten. Mevrouw de Voogd antwoordt dat men zich dan moet richten tot de ambassade van een (partner)land. Dan kan een goed armoedebestrijdingplan opgezet worden. Het brein achter dergelijke plannen is vaak de Wereldbank. Voor de toetsing en goedkeuring van dergelijke plannen wordt door de Nederlandse ambassades vaak samengewerkt met andere ambassades waardoor bepaalde plannen gezamenlijk gesteund kunnen worden. Ambassades maken begrotingen en hebben dus eigen potjes voor projecten. Hiermee wordt het onderwerp van de workshop veel breder dan VGV. Toch redeneert mevrouw de Voogd als volgt: als VGV de wereld uit moet, moeten meisjes naar school, moeten meisjes beter opgeleid worden waardoor ze financieel onafhankelijk kunnen worden en ook zeggenschap krijgen in de maatschappij. Dan pas kan VGV uitgebannen worden. Armoedebestrijding zou dus een eerste stap kunnen (en moeten) zijn.

Minister Verhagen heeft in het najaar van 2007 een speciaal boekje uitgebracht over zijn beleid ten aanzien van mensenrechten. De Kamer vond dat nog niet concreet genoeg en daarom zal eind maart een nieuwe versie gepresenteerd worden. Verhagen noemt in zijn rapport expliciet dat men actief op moet treden in de strijd tegen geweld gericht op kinderen en dan met name tegen genitale verminking.

Ellen de Voogd stelt zichzelf tijdens de workshop de vraag of het percentage besnijdenissen in vluchtelingenkampen zoals in bijvoorbeeld Sudan stijgen. De verwachting is, net als destijds in Somalië, dat dat percentage inderdaad hoger zal liggen gezien de drang naar oude tradities en herkenbaarheid. Dit valt onder Resolutie 1325 die aangenomen is ter bescherming van vrouwen en kinderen in oorlogs/conflictgebieden.

In totaal is er de komende jaren 71 miljoen euro *extra* ter beschikking gesteld om het derde millenniumdoel te behalen. Daarvan gaat, zoals eerder gezegd, 21 miljoen naar de strijd tegen geweld gericht op vrouwen (waaronder VGV). De overige 50 miljoen is voor vrouwenorganisaties die daarop een beroep kunnen doen.

De groep merkt tot slot op dat ze vinden dat er weinig erkenning is in Nederland voor projecten van migrantenorganisaties in het land van herkomst. Volgens mevrouw de Voogd kan hierin verandering gebracht worden door deze zaken aan te kaarten in de Kamer en daar steun te zoeken.